

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XX. De alijs humanis rationibus vtilibus ad parandam humilitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

mus, vt ijs inflemur, & morbum accersamus? præstat sanum esse, quamvis æger appareat, quam ægrum esse, & sanum apparere: sic & præstat esse bonum, quamvis malus habeatur, quam malum esse, & bonum haberi. Quid enim proderit virtute præditum & spiritualem te haberi, si non sis? In verba hæc: *Et laudent eam in Hieronymus. portu eius opera eius*, dicit S. Hieronymus. Non vanæ hominum laudes, sed bona tua opera te laudare debent, & adiuuare, dum in iudicio coram Deo apparentum tibi est.

Tro. 31. 31. Refert S. Gregorius, in quodam Iconiq monasterio fuisse quendam monachum, qui ab omnibus sanctus, & specialiter valde abstinent & austerus habebatur, qui morti vicinus omnes monachos ad se vocavit, qui sperantes aliquid, quod ad ædificationem ficeret, se ab eo audituros, lætati sunt. Verum ille tremens & valde anxius coactus fuit illis interiorem animæ suæ statum exponere, & dicebat se damnatum, eo quod omnis sua vita hypocris fuisse, dum enim credebant illum iejunare & abstinere, ipse clam edebat, dum nullus videret. Ideoque (ait) nunc terribili draconi traditus sum, qui cauda pedes meos circumdedit & ligauit, & caput suum in os meum immisit, ut animam meam extrahat, & secum in infernum portet: hocque dicens, multo omnium cum horrore expirauit. Quid misero illi profuit, sanctum habitum fuisse?

Athan. de si- miliis. c. 27. S. Athanasius superbos, qui honores captant, pueris comparat, qui papilio venantur: ab alijs araneis aequiparantur, qui viscera sua egerunt telas texendo, ad muscas capiendas, secundum illud Esaïe: *Telas araneæ texuerunt: sic & superbis vi- se ra egerit, & præcordia eruçat, ut pau- lulum honoris mundani consequatur.* Legitur de S. Francisco Xauerio, quod singulari odio & horrore hanc mundi opinionem & existimationem prosecutus sit, quod multi mali causam & boni impedimentum esse diceret: ideoque sæpe auditus fuit dixisse multo cum gemitu &

Superbus a- ranei simili- Esa. 59. 5.

L. G. C. I. vite P. Francisci Xauerij.

suspicio: O hominum opinio & existimatio, quantum mali fecisti, facis, & facies!

CAPUT XX.

De aliis humanis rationibus utili- bus ad parandam humili- tatem.

SANCTVS Chryostomus in illa sancti Pauli verba: *Non plus sapere, quam poteris sapere, sed sapere ad sobrietatem, valde ad rem probat, superbum & arrogatorem non tantum esse malum & peccatorem, sed & stultum, ad quod demonstrandum addicit illud Esaïe: Stultus enim fatuus loquitur, per quæ intelligis illū fatuum esse. Quid dixit omnium superborum primus Lucifer? In cælum conseruandam, super astra Di exaltabo solium meum, sedebō in monte regni, in lateribus Aquilonis, ascendam super altitudinem nubium, simili ero Aliisimo. Quid stultius, & mage presumptuosum? Et capite 10. allegat quædam Regis Affyriorum arrogantia & fatua verbi, quibus se iactabat potenti sua manus terræ Reges subactos: Et inueni quæstnidum manus mea fortitudinem populi, & sicut colliguntur oua, que ardida sunt, sic uniuersam terram ego congregavi, & non fuit, qui moueret pennam, & aprius os, & ganniret. Quæ maior famis esse potest? ait S. Chryostomus, qui codem loco multa superborum verba allegat, quibus fatuitatem aperuit, sic, vt si verba eorum audis, discernere nequeas, num superborum, num vere stultorum verba sint, tam stulta & absurdula sunt. Eodem modo hic videre est, vt enim stulti famis dictis & factis suis nobis risum mouent, sic & superbi ridendi auctiam præbent verbis arrogantibus, quæ eorum laudibus seruiunt, & Thrasonico ingressu & gestu, quo se conspiciebant, & existimatione, quam volunt de se haberi, & de se ipsi habent. Additque S. Chryostomus, peiorum superbi esse stultitiam, & virtutem operatione & nota maiore dignam, quam natu-*

naturalem, quod hæc nec culpa nec peccato vili obnoxia sit, illa vero sit. Ex quo aliud inter duas has stultitias discrimen oritur, quod naturalis compassionem patiat, & eius miseriae condolere cogat: superborum vero stultitia nec compassionem nec condolentiam moueat, sed potius risum & contemptum.

Sic ut superbi stulti sint, & cum ijs ut talibus agamus, ut enim in stulti sententiam vadis, ut pacem cum illo habeas, quamvis ita res se non habeat, nec cum eo sentias, nec ei vis contradicere, eo quod stultus sit; eodem modo superbos tractamus. Hodieque tam in mundo hic humor & stultitia viget, ut vix hominibus loqui licet, nisi adulando, & de illis dicendo, quod vere se ita non haber, nec sentis. Tam enim delectantur homines scire, quod sua placent, & bona videntur, ut ad ei satisfaciendum nullum aptius sit medium, quam illum laudare. Hæcque una vanitatum earum est, quas Sapiens dixit in mundo vidisse: malos laudari, quasi bonos, eo quod exaltati essent: *Vidi impediti sepultos, qui etiam cum adhuc viuerent, in loco sando erant, & laudabantur in ciuitate quasi in florium operum, sed & hoc vanitatem.* Quæ maior vanitas & stultitia esse potest, q̄ homines te laudare, & tamen ita nō sentire, & te ab illis sapienter laudari ob male gesta, quæq; ip̄is talia videbantur, & iritatio hæc est, quod alijs ante direxerunt suam de eo sententiam, sed ip̄is curæ non est, q̄ tibi faciant satis, mentiri, laudare, & illum extollere, de quo male opinantur, tibique assentiri, quod pro fulto habent. Animaduertit quis te huius conditionis esse, & gaudere hoc modo haberi, & gratissimum quod tibi accidere posset, postquam concionatus sis, vel quid simile egeris, esse, vt dicas, probe te munere tuo functum, & omnibus satisfactum esse, ideoque sic tecum agit, ut tibi faciat satis, & amicitiam tuam sibi conciliet, quod tui forsitan indigeat. Quod ad aliud non facit, quam ut testulorem reddat, de malo enim, quod fecisti vel dixisti, te laudat, & in eo confirmat,

vtalias idem facias. Non audent hodie homines sententiam suam aperire, sciunt enim, quod *Veritas odium parit, & virtus* Veritas euro-
dium parit.

& medicum conspuit, qui illum sanare conatur, sic & superbis monitioni & reprehensioni resistit. Hocq; causæ est, quod homines nolint alteri dicere, quod ipsum male habet, nullus enim suis expensis inquietem sibi parat, sed potius ipsi persuader, sibi bonum videri, quod malum tamē videtur, & alter tam sibi placet, ut credat. Vnde facile videre erit, quod superiore capite dictum, quanta vanitas & stultitia sit. magni facere hominum laudes, cum sciamus illas nihil aliud esse, quam simulationem, dolum, assentationem & mendacium.

Præterea superbi (dicit S. Chrysostomo) sunt omnibus exosi. In primis Deo: *Superbus ex-
sunt omnibus.*

dicit enim Sapiens: *Abominatio Domini Chrysostom.*

est omnis arrogans: & inter septem illa Deo

exosa primo loco ponit superbiam, Ocu- Pro. 16.5.

los sublimes. Et non solum Deo, sed & ho-

*mínibus exosi sunt: *Oribilius coram Deo est* Eccl. 10.7.*

& hominibus superbis. Et sicut eructant cor-

da factentū, sic & cor superborum. Ut enim

quibus hepaticas & partes interiores corrum-

puntur, ingratum de se dant odorem, vt

nullus ip̄is adesse possit, tales sunt & su-

perbi. Mundus huiusmodi hic lege talio-

nis punit, eodem enim quo ip̄i honorem detinor.

aucupabantur, & volebant magni habe-

ri, stulti & fatui habentur. Volunt ab o-

mnibus diligi, & contrarium evenit, ab

omnibus siquidem superbis odio habe-

tur: a magnis, quod ip̄is æqualis esse ve-

lit; ab æqualibus, quod ip̄is præponi ve-

lit; a minoribus, quod ab ijs plus. quam

ratio requirat, exigat: imo servi ip̄i ma-

lum de domino dicunt, dum superbis est,

*& illum perferte nequeunt: *Vbi erit super-**

bis, ibi erit & contumelia. Contra vero ha-

milis honoratur, estimatur, & amatur ab

omnibus. Ut enim pueri propter bonita-

tem, innocentiam & simplicitatem valde

amabiles sunt; sic, teste S. Gregorio, &

Greg. lib. 7. mōr. c. 23.

humiles. Simplicitas enim illa & sinceri-

tas in verbis & modo agendi sine simula-

tione & duplicitate corda allicit. Lapis Magneſ est humilitas, quæ corda ad se trahit, videntur omnes humilem in viceſ ribus condere velle.

*Humilitas
sapientia,
superbia
stultitia.*

Vt tandem aliquando finiamus, & oſtendamus, stultitiam esse hominum laudes, & existimationem venari, facit hic S. Bernardus dilemma, ſeu cornutum argumentum, quo concludit: Vel fuit ſtultiția, quod Dei Filius tam ſe demiferit & abiecerit, & elegerit contemptus & virtuperia; vel magna eſt noſtra ſtultitia, quod tam honores & existimationem ab hominibus aucupemur: non illud Dei Filij factum ſtultitia fuit, nec eſt potuit, quamuis mundo ita viſum fuerit, vt dicit S. Paulus: *Nos autem predicamus Christum crucifixum: Iudeis quidem scandalum, Gentibus autem ſtultitiam. Ipsiſ autem vocatis Iudeis atque Grecis Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam.* Cœcis & superbiis Gentibus Christi factum ſtultitia videtur, nobis vero fidei luce illuminatis ſumma videtur ſapiētia & infinitus amor. Si ergo illud fuit ſumma ſapientia, noſtrum ſane factum ſtultitia eſt debet, & noſ ſtulti ſumus, tanti honores & mundi existimationem facientes.

1 Cor. 1.23.

CAPUT XXI.

*Vt quis ab hominibus existimetur,
& magnificat, certissimam viam eſ-
ſe, ſe virtuti & humilitati dare.*

Ecclesiastes 41.15.

SI omnia dicta non ſufficiant, vt fugias ſtumos & honoris deſideria, & existimationis; ſed dicis magnum eſt, ſi apud homines in magno ſit quiſ honore & opinione, & cum Poeta dicas: Pulchrum eſt digito monſtrari & dicier hic eſt, & quod plurimum ad ædificationem & alia faciat, & quod Sapiens moneat, vt curemus, ne hoc perdamus: *Curam habe de bono nomine; affentior quidem, & concedo, vt bonum nomen tueare, quod habes, & vt magni ab hominibus fias, tamen hoc affirmo, te multum in modo illud aſſe-*

quendi, quodque tibi proponis, etare, nunquam enim, quod defueras, lactatione aſſequaris, ſed potius contrarium. Certa enim & ſecunda, per quam hinc dubio & periculo ad hominum exilium, ſectionem peruenitur (dicit S. Chryſolotum), eſt virtus & humilitas. Stude valde bonus eſt religiosus, & omnium minimus & humillimus, & eiusmodi in modo tuo argenti, & oſſerentibus ſele occionibus videri; & ſic magni ſies & aſtimabentis omnibus. Hic honor Religiosi eſt, quicculū deſeruit, cui gratiore in manu tuorū ſcopæ, & in corpore vilis veftitus, & nobile & abiectum officium, quam nobilis equus & arma: & contra illi magnum eſt deſecus & ignominia, velle exiſtimari & magnificari ab hominibus: vt magni illi virtutio verteretur, ſi religione deſerta ad loculum rediret, & iure ab hominibus deſeretur. Quia hic homo coepit adſicari, & non potuit consummare. Sic eſt velle & deſiderare ab hominibus magnificari & estimari, hoc enim eſt animo ad ſaculum redire, cum hoc ſit, quod plurimum mundo fiat, & quod fugiſti & deſeruit, dum te religioni dares.

Num manifeste & clare videre deſideras, quam indecorum & ignominioſum ſit ei, qui perfectionem proſteret, honores & hominum existimationem reñari, fac deſiderium hoc lucem videnti, vt alij videant te id ſtudere, profeſſorū aduertes, quam tibi id indecorum & in honestum ſit, alios id intellegere. Habemus huius in Euangeliō inſigne exemplum.

Narrant Euangelista, Apoſtoloſ ſuadim vice cum Christo ſeruatore noſtri profeſſorū fuifſe, aliquantulum tame ab eo ſemotis, vt putarent ſe ab coaudi-ri non poſſe, & diſputabant, & inter ſe contendebant: *Quis eorum videretur ſe ſemaior?* dumque Capharnaum venient, quærerabat ab ijs Christus, quid fuifſe, de quo in via egiffent? Refert Euangeliū, illos ita erubuiſſe, quod contentiones & ambitionem ſuam in lucem venientia reuerterent, vt nec verbum quidem ge-